

Da ingen flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Samtlige Ændringsforslag af *Udvalget*, tiltraadte af *Finansministeren* (se Tillæg B., Sp. 1651), Lovforslagets Paragraffer, saaledes ændrede, samt Lovforslagets Overgang til 3die Behandling *vedtoges* uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Møntlov for Dansk Vestindien.

(Forslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

J. J. Jensen: Jeg vil gerne tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Modtagelse her i Tinget. Møntforholdene i Dansk Vestindien ere desværre daarligere, som de ere. Vi have noget, som kaldes en dansk-vestindisk Daler, som imidlertid kun eksisterer paa Papiret, der findes slet ingen Mønt af den Art. De have kun en lille Smule Skillemønt, af hvilke den højeste er 20 Cents. Naar der nu har været Tale om at faa en legal Mønt derude, er det klart, at man har maattet overveje, hvilken Møntfod der vilde være den rette at lægge til Grund. Jeg tror, at vor højtærede Finansminister har truffet det rette ved at vælge den latinske Møntkonventions Møntenhed, Franc'en, der frembyder den Fordel, at den staar i nogenlunde nøjagtig Forhold til, hvad der har gaaet under Navnet dansk-vestindisk Daler. Der var Tale om at bruge den amerikanske Møntenhed, Dollar'en, men der er den Skavank derved, at dens Værdi i danske Penge er ca. 3 Kr. 75 Øre, medens den vestindiske Dalers Værdi kun er 3 Kr. 60 Øre. Var man gaaet over til den amerikanske Møntfod, vilde det altsaa have haft til Følge, at en Del Folk derude, som skyldte Penge bort, vilde komme til at betale den dansk-vestindiske Dalers Værdi med den amerikanske Dollars, og det vilde være et stort Tab for dem. Jeg vil derfor meget anbefale, at Folketinget, som Landstinget har gjort det, tager velvillig mod denne Sag. Naar man ved, at der Mand og Mand imellem derovre kun gaar de saakaldte Kreditbeviser, som ikke ere noget legalt Betalingsmiddel, og som man ikke behøver at mod-

tage, som Betalingsmiddel Mand og Mand imellem, men som kun Kolonialkassen har en Forpligtelse til at modtage — ved Betaling af Skatter —, saa er det paa høje Tid, at man faar en Ordning, der kan tjene til Fremme af Handelen og Samkvemmet med de andre Øer derude og andre Lande og kan blive til Gavn for de næringsdrivende og handlende, i det hele for Forretningslivet. Jeg anbefaler derfor meget at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet herved fra det andet Ting.

Hammerich: Ogsaa jeg kan paa det bedste anbefale dette Lovforslag og for saa vidt ogsaa det næste. — Jeg finder det ret naturligt at anbefale dem under eet, da de hænge meget nøje sammen. Det Lovforslag, som vi her behandle, Forslag til en Møntlov, er jo nemlig Forudsætningen for Oprettelsen af en Seddelbank. Jeg kunde ganske vist have fundet det tiltalende, om man, saaledes som foreslaaet af Kommissionen, havde kunnet fastslaa den danske Krone som Mønt paa de danske Øer, men jeg forstaar og kan ogsaa finde det fuldstændigt rigtigt, at man ikke har gjort det. Der er ingen Tvivl om, at Øerne derovre have deres Hovedforbindelse paa Nord-, Syd- og Mellemamerika og paa de andre vestindiske Øer; man maa derfor søge at skaffe dem en Mønt, der passer godt for Forretning paa disse Landsdele, og man kunde da sikkert ikke vælge nogen bedre end Franc'en, der, som den sidste ærede Taler udtalte, for det første gaar saa smukt op i den dansk-vestindiske Daler, idet denne akkurat svarer til 5 Francs, og desuden har den Fordel, at den gaar op i den engelske Sovereign og at Franc'en selv i stort Maal benyttes netop i de fra fransk og spansk Side koloniserede Landsdele derovre. Det tiltaler mig ogsaa, naar vi ikke kunne faa den danske Mønt, at vi da faa en saa afgjort international Mønt, som Franc'en er. Jeg finder ogsaa, at det maaske er rigtigt, at man har tilladt Udmøntning af enten 20 eller 25 Frcs. Stykker, men naar denne Ret gives saadan i al Almindelighed, vil jeg dog haabe, at der — som jeg ogsaa har forstaaet af den højtærede Ministers Udtalelser i det andet Ting — ikke bliver udmøntet, hvad der i og for sig efter Loven vil være Tilladelse til, baade 20 og 25 Frcs. Stykker, men kun den ene af disse Møntsorter, idet disse Møntstykker ellers vilde komme til at ligne hinanden saa meget, at det ikke vilde kunne andet end